

بررسی عوارض چشمی در بیماران دیالیزی بیمارستان دکتر بهشتی زنجان ۸۰-۱۳۷۹

دکتر جلال درخشنده*، دکتر سارا خانجانی**

خلاصه:

بیماریهای چشمی در بیماران مبتلا به نارسایی مزمن کلیه شیوع نسبتاً بالایی دارند. در این مطالعه، یافته‌های چشمی در بیماران دیالیزی به منظور تعیین اهمیت معاینات چشم پزشکی و یافتن پارامترهای مهم در پروگنوز و پیگیری این بیماران آنالیز شده است.

مطالعه بر روی ۴۰ بیمار مبتلا به نارسایی کلیه که در سال ۱۳۷۹ تا مرداد ماه ۱۳۸۰ در بخش همودیالیز بیمارستان دکتر شهید بهشتی زنجان تحت دیالیز بودند انجام گرفت. روش کار به این ترتیب بود که تک تک بیماران پس از پرکردن پرسشنامه، مورد معاینات کامل چشم پزشکی قرار گرفتند.

در این بررسی میانگین حدت بینایی چشمهای بیماران $\frac{6}{10}$ بود. ۶۶ درصد چشمها پس از اصلاح، بهبود دید پیدا کردند و ۲۰ درصد بیماران پس از شروع دیالیز دچار افت بینایی شده بودند. نتایج معاینات چشم پزشکی در ۷۰ درصد بیماران غیر نرمال گزارش شد. شایعترین عوارض بترتیب عبارت بود از: رتینوپاتی هیپرتانسیو، کاتاراکت، اپتیک نوروپاتی، و رتینوپاتی دیابتی.

واژه‌های کلیدی: دیالیز، عوارض چشمی.

مقدمه:

در مورد رتینوپاتی هیپرتانسیو، درمان هیپرتانسیون و end stage renal failure باعث بهبود ادم ماکولا و تثبیت بینایی می‌شود، لذا با تشخیص بیماری در مراحل اولیه می‌توان از بروز عوارض شدیدتر و غیر قابل برگشت پیشگیری کرد.

بدین منظور و برای بررسی مشکلات چشمی این بیماران در استان زنجان و با توجه به اینکه قبلاً مطالعه‌ای

در بیماران مبتلا به نارسایی مزمن کلیه که اغلب برای ادامه زندگی وابسته به دیالیز می‌شوند، اورمی بتدریج تمامی بافتهای بدن را تحت تاثیر قرار می‌دهد. یکی از عوارض که شیوع نسبتاً بالایی در نارسایی مزمن کلیه دارد عوارض چشمی می‌باشد. طبق مطالعات انجام گرفته، مهمترین عوارض چشمی در این بیماران رتینوپاتی هیپرتانسیو، نوروپاتی ایسکمیک، انسداد شریان مرکزی شبکه و رتینوپاتی دیابتی می‌باشند (۴).

* فوق تخصص چشم، عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان.

** پزشک عمومی.